

Forfatter: Martensen, Hans Lassen

Titel: BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Martensen, Hans Lassen (1861-05-11)

Citation: Martensen, Hans Lassen: "BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Martensen, Hans Lassen (1861-05-11)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)*, Karl Schønbergs Forlag, s. 64. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-002-shoot-L0022522300020019.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Martensen til Laub
Kjøbenhavn, 11. Mai 1861*

Kjære Biskop Laub ! Hvad De skriver mig om Deres Provster, har ikke overrasket mig, da det er naturligt, at Provsterne i Grunden ikke ynde dette Forslag, idet s. 65de frygte, at det skal bidrage til at svække deres Anseelse og Dignitet. Hos mig have de imidlertid alle (med een Undtagelse) tiltraadt mit Forslag, der saaledes har al Udsigt til at gaae igjennem i Roeskilde; thi Præsterne ville naturligviis med Glæde gribe det. Naar en af Deres Provster har yttret Frygt for, at Forslagets Iværksættelse skulde foranledige Præsterne til at blive borte fra Landemodet og kun at lade de Delegerede komme, da kan der ligesaavel paa den anden Side have Frygt for, at Præsterne, dersom dette Forslag ikke iværksættes, skulle blive lunkne for Forhandlingen, ved hvilke der ikke indrømmes dem nogen virkelig afgjørende Stemme. En saadan begyndende Lunkenhed har jeg i det Mindste troet at mærke her i Stiftet. Imidlertid er jeg ganske af Deres Mening, at efter de hos Dem indkomne Betænkninger det vel vil være rettest, indtil Videre at stille Sagen i Bero, og at oppebie dens Udfald hos os.

Angaaende det aalborgske Confirmationsandragende er jeg ganske af Deres Mening. Jeg maa aldeles holde paa, at det tredie Spørgsmaal vedbliver, i det Væsentlige af de af Dem anførte Grunde. Mere kunde tale for at udelade „af ganske Hjerte“, hvilket forøvrigt i Praxis paa flere Steder udelades. Dog finder jeg hertil ingen egentlig Nødvendighed. Dette Udtryk vil dog i Særdeleshed lægge de Unge paa Hjerte, hvorledes Troen bør være : frem for Alt oprigtig. Men naar det rettelig forklares ved Confirmationsunderviisningen, at hele det christelige Liv skal være et Liv af Troen og til Troen, og at derfor Udtrykket „af ganske Hjerte“ har en anden Betydning i den unge Christens Mund, en anden i den gamle prøvede Christens, og at der ikke fordres af den s. 66Første hverken den Oplysning eller Troens Inderlighed som af den Sidste, vil al Misforstaaelse formeentlig kunne afværges.

Men uafhængigt af disse enkelte Argumenter troer jeg, at man i Almindelighed bør fastholde, at Forandringer i det kirkeligt Autoriserede ikke bør foretages atomistisk og efter tilfældige Impulser, men bør opsættes til det Tidspunkt, da en almindelig Revision af Ritualet kan indtræde.

Det har gjort mig meget ondt at erfare Deres Broders Sygdom. Maatte jeg snart høre bedre Efterretninger. Paa Fredag i næste Uge (før Pintse) agter jeg, vil Gud, at reise paa Visitats. Lidt Varme i Veiret vilde ikke være uvelkommen.

Deres hjerteligt hengivne H. Martensen.